

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVI. ZATURDAG den 15den NOVEMBER, 1828. N. 46

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

HET Gemeente Bestuur des eilands Curaçao.

Overwegende, dat het noodzakelÿk is, om de Gemeente bekend te maken met dat gedeelte der Instructie van den Ontvanger des gemelden Bestuurs, als waarbÿ dezelve een dadelÿk belang heeft.

Heeft goedgevonden en verstaan, aan de navolgende artikelen uit evengemelde Instructie, tot informatie en narigt der ingezetenen, publiciteit te geven, zoo als zulks geschiedt bÿ deze: luidende die artikels als volgt:

Art 1.

De Ontvanger bÿ het Gemeente Bestuur op Curaçao, zal belast zÿn met de invordering en ontvangst van alle belastingen, regten en middelen, ten behoeve van de Gemeente Kas, als mede met alle uitgave en betaling van gelden uit dezelve Kas.

Art 2.

Alle betalingen, die aan de gemeente worden gedaan, geschieden op specifieke rekeningen, die door den Ontvanger worden opgemaakt, voldaan geteekend, met uitdrukking der dagteekening van betaling, en bÿ een der Wethouders, daartoe door het Gemeente Bestuur te benoemen, op den dag der voldoening moeten zÿn geregistreerd, alvorens eenige betaling daarop zal kunnen geschieden. Bÿ ontstentenis van dusdanige registratie zal de door den Ontvanger voldaan geteekende rekening ongeldig zÿn; dezelve zal als onvoldaan worden beschouwd en de debiteur voor het bedrag daarvan aansprakelÿk zÿn en blÿven; terwÿl de Ontvanger telkens verbeuren zal eene boete ten voordeele van de Gemeente Kas, van vÿftien ten honderd der waarde van de ongeregistreerd afgegevene rekening, onverminderd zoodanige andere pœnaliteit, als de aard van het verzuim zal teweeg brengen.

Art 3.

Ten aanzien van alle regten, belastingen en middelen, die niet vatbaar zÿn tot inning op rekening zal het stuk zelve waarop of waarvoor de betaling geschiedt, bÿ den daartoe gekwalificeerden Wethouder moeten zÿn geregistreerd, en voor welks waarde de Ontvanger dadelÿk bÿ dien Wethouder wordt belast.

Art 4.

Geene gelden die niet spruitende zÿn uit vastgestelde belastingen en regten, mogen door den Ontvanger ten behoeve van de Gemeente Kas worden ontvangen, anders dan op assignatien door den President van het Gemeente Bestuur afgegeven, en bÿ den daartoe gekwalificeerden Wethouder geregistreerd; wordende de Ontvanger voor het bedrag van eenige zoodanige assignatie, dadelÿk bÿ dien Wethouder gedebiteerd.

Art 6.

De Ontvanger zal verpligt zÿn te zorgen voor de tÿdige en rigtige invordering van alle verschuldigde belastingen, regten en middelen op de manier en wÿze zoo als hÿ de heffing daarvan of anders zal zÿn bepaald. Alle verzuim deswege, zal zÿn ter zÿner verantwoording, en alle schade door zÿn verzuim aan de Kas veroorzaakt, zal hÿ aan dezelve moeten vergoeden.

Art 7.

Geen uitstel van betaling zal door den Ontvanger aan iemand, hoegenaamd, mogen worden verleend, integendeel zal bÿ alle vervallene rekeningen en assignatien in den loop der maand, volgende op die, waarin dezelve zÿn betaalbaar geworden, stellen in handen van den genen, dewelke met de geregtelÿke invordering der bedragen zal zÿn belast, vergezeld van eene lÿst derzelve in duplum, onder eene van welke de gene die zich daarmede belast, het bewÿs van overneming zal stellen en dezelve aan den Ontvanger ter zÿner verantwoording terug geeft en zal de Ontvanger van die verrigting dadelÿk aan den President van het Gemeente Bestuur kennis geven. Bÿ voldoening van eenige dezer rekeningen of assignatien, wordt dezelve met het bedrag daarvan bÿ den Ontvanger gezonden, dewelke daarmede handelt zoo als in art. 2 is voorgeschreven en bewÿs van terug ontvangst daarvan op de afgegevene lÿst stellen zal.

Art 17.

Het Kantoor van den Ontvanger zal dagelÿks van s'morgens acht tot s'namiddags drie ure openstaan tot de waarneming en verrigting zÿner ambtszaken, en zal by Ontvanger elk en een iegelÿk in al het gene men aldaar mogt te verrigten hebben, met zoo veel mogelÿken spoed helpen; voorts zÿne ondergeschikten tot hunne pligt houden en zorgen dat zÿne werkzaamheden naar behooren worden verrigt. Hÿ Ontvanger en zÿne ondergeschikten zullen zich verpligt houden om buiten den kantoors tÿd ook in hunne ambtszaken werkzaam te zÿn, wanneer de dienst zulks mogt vereischen.

Aldus gearresteerd in de gewone vergadering van het Gemeente Bestuur in het huis der Gemeente binnen de Willemstad op Curaçao den 6den November 1828.

(get.) THEODS. JUTTING, President.

Ter ordonnantie van hetzelve,

(get.) I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR. Sec.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 14den November 1828.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 15 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 10den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

BEKENDMAKING

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 6den November 1828.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand November zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 40 Centen per pond.
Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 30 Centen per pond.
Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 23 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

UITTREKSELS UIT ST. THOMAS KOURANTEN.

ST. THOMAS, 4 OCT. 1828.

(*Uit de* St. Christopher Gazette, *Sept.* 26.)

Op Maandag den 22sten September, werden voor een speciaal Admiraliteitshof gehouden, ter zake van het plegen van zeeroovery op de openbare zee binnen de jurisdictie van Zÿne Groot Brittanische Majesteit, aan de Engelsche brik *Carraboo*, op deszelfs reis van Liverpool naar Buenos Aÿres, Monte Video of elders, aangeklaagd de volgende personen, te weten:

Josef Lazaro Buysan, (Kapitein,)
Marnerto Saballa, (1ste Luit.)
José Taparnoé, (2de Luit.)
Ignasia Giranella,
Grevier Jordan,
Cado Pecora,
Baptista Moll,
Pedro Canales,
Juan Martines,
José Ignatio,
Juan Gonzales,
Manuel Calderon,
Vicente Boas,
Pedro Noyes,
Pedro Alcantara,
Pepe Gonzales,
Francisco Mannia,
Candaladio Auldali,
Antonio Rodrigues,
Honoria José,
Juan Rasella,

De Sollicjteur Generaal droeg voor dat *Elias Henry Merryman*, (Chirurgÿn) en *Henry Harrison*, (Kwartiermeester) van de *Las Damas Argentinas* zouden toegelaten worden als getuigen van de kroon. Het hof stemde terstond in dit voorslag.

De Solliciteur Generaal gaf toen aan het hof te kennen dat de Heer James G. Piguenit, Praktiserende Advokaat, zÿne diensten ten behoeve der gevangenen vrÿwillig had aangeboden en verzocht toegelaten te worden om als hun verdediger optetreden: ook dit werd door het hof toegestaan.

De Heer Piguenit aldus toegelaten zÿnde de zaak der gevangenen te verdedigen, verzette zich tegen de admissie der bovengemelde personen als getuigen der kroon. Na dat de redenen voor en tegen waren geopperd geworden, stemde het hof in de toepassing der wet, die de toelating van zoodanige getuigenis voorschreef.

De aanklagte tegen de gevangenen werd toen gedaan en zÿ ontkenden het misdadige hunner daad. (Pleaded not guilty.)

De Advokaat der gevangenen eischte voor dat men hen de vraag deed "op welke wÿze zÿ teregt gesteld wilden worden" als een voorregt hen door de statutaire wet toegekend, dat zÿ teregt gesteld zouden worden voor eene Jurie *de medietate linguæ*. De Advokaat van de kroon droeg hiertegen zÿne bewÿs gronden voor ten blÿke dat de procedures naar behooren gevoerd werden en de vordering van den Advokaat der gevangenen werd dienvolgens afgewezen.

Het regtsgeding tegen *Jozef Lazaro Buysan*, nam toen, ingevolge overeenkomst van de Advokaten, zoo der kroone als van de gevangenen, een' aanvang, terwÿl de andere met hem aangeklaagde personen weder naar hunne gevangenis werden terug gevoerd.

Eene Jurÿ werd toen gevormd. De Advokaat der gevangenen verzette zich hiertegen en ook tegen de akte van beschuldiging. Tegen de vorming of zamenstelling

der Jury bragt hy te berde dat aangezien dezelve niet *de medietate lingæ* was, zy als onwettig moest beschouwd worden;—en tegen de akte van beschuldiging, dat derzelver conclusie niet strookte met de ten dien opzigte bestaande statuten.

Het hof gaf zyne verwerping van deze beide tegenkantingen te kennen en men ging toen voort met de aangevangene regtspleging.

[Hierop volgt de getuigenissen van Kolonel *Harper* en den Heer *M. Tapshire*, ter zake van hunne zending naar St. Eustatius om de *Carraboo* te reclameren en het aldaar deswegens voorgevallene.]

Henry Harrison, Kwartiermeester van de *Las Damas Argentinas*, legde de volgende getuigenis af: dat hy tot het scheepsvolk van gemelde schoener behoorde. Dat dezelve op den laatsten kruistogt verscheidene vaartuigen genomen en geplunderd had. Getuige was tegenwoordig by het nemen van de *Carraboo*. Op deszelfs achtersteven was geschilderd "*Carraboo van Liverpool.*" Zy had eene Engelsche vlag wayen toen zy genomen werd. De kapitein, *Cook* genaamd, vermelde dat hy van Liverpool kwam en naar Buenos Ayres bestemd was. De getuige was een der genen die aan boord gezonden is geworden. Men beval kapitein *Cook* zich met zyne scheepspapieren aan boord van de *Las Damas Argentinas* te begeven. Cooper, de officier die naar de *Carraboo* gezonden werd, beval getuige om in het hol te gaan en de lading optenemen. Getuige rapporteerde aan Cooper dat de brik eene gansche lading had en der moeite niet waardig was dezelve natezien. De gevangene liet zich van boord der *Carraboo* de facturen van de lading brengen. De Heer Talleur, (een der passagiers) werd door de Spanjaarden gelast om in de boot te stappen en zich aan boord van de *Las Damas Argentinas* te begeven, aangezien men het vaartuig ging onderzoeken. De Heer Talleur scheen hierop zeer ontsteld te zyn geraakt. Getuige heeft hem nog bystand verleend in het overbrengen van zyne koffers in de boot. De officieren en matroozen van de *Carraboo*, werden met hunne bagagien aan boord van de *Las Damas Argentinas* overgevoerd. Getuige keerde dien nacht weder naar de *Las Damas Argentinas* en bevond toen dat de passagiers, officieren en matroozen van de *Carraboo* in het ruim gevangen gehouden werden. Men zond toen eene prys equipage aan boord van de *Carraboo*. De Spanjaarden die aanvankelyk op de *Carraboo* gezet waren, keerden naar de *Las Damas Argentinas* terug, beladen met geplunderde goederen.—Zoodra de Spanjaarden weder aan boord waren, liet men de zeilen los en de beide vaartuigen scheidden van elkander. Getuige was aan boord van de *Carraboo* dezen morgen. Het is hetzelfde vaartuig dat de *Las Damas Argentinas* genomen heeft.—Vyf dagen na van de *Carraboo* gescheiden te zyn, kreeg men eenige der Kanarische eilanden in het gezigt. Getuige kent derzelver namen niet maar gelooft dat een derzelve Lancelot was. De Heeren Talleur en Cartwright waren de passagiers van de *Carraboo*. Getuige sloop heimelyk 2 vier dollar stukken in de handen van den Heer Talleur. De Heer Talleur zag getuige aan en zeide: "ik ontvang dit geld in naam des Konings." Kapitein Josef van de *Las Damas Argentinas* gaf ook 50 dollars. Op den afstand van 5 mylen van de wal af, zette men een boot uit. De Franschen (gevangenen van eenen anderen prys) en de passagiers en het volk van de *Carraboo* werden gelast zich in de boot te begeven. De Franschen hadden alleen kunne kleederen; eenige der Engelschen hadden ook kleine bundels. Getuige nam een doek uit de zak van den Heer Talleur en deed er eenig brood in. Men wierp een emmer in de boot. De boot was diep geladen. Het woei toen eene frissche koelte onder de wal. Een zeilschip zoude zyne zeilen hebben moeten reven. Getuige dacht de personen in de boot niet veilig. Schoon een zeeman zynde, zoude getuige niet gaarne in de boot geweest zyn. Het is een groot toeval indien zy gered zyn. Hunne bagagie werd verdeeld onder het scheepsvolk van de *Las Damas Argentinas*. Kapitein Jozef nam den kyker. De *Carraboo* is genomen tegen over de Straat van Gibraltar, op den 12den dag van zyne reis. Getuige kan zich den juisten dag niet herinneren; het was echter op eenen Zondag omtrent het einde van July.

Elias Harry Merryman, Chirurgyn, Victualiemeester en Klerk aan boord van de *Las Damas Argentinas*, verklaarde dat hy de onderscheidene bovengemelde posten bekleedde; dat hy aan boord het gemelde vaartuig was tydens het nemen van de *Carraboo*. Getuige is niet aan boord van de *Carraboo* geweest. Hy heeft echter dien naam op het achtersteven en op de scheepspapieren gezien. De kapitein was genaamd Finlay Cook. De *Carraboo* is op bevel van den gevangene genomen geworden. Kapitein Cook is met zyne scheepspapieren aan boord van de *Las Damas Argentinas* gekomen. De gevangene nam de papieren van hem af en ging in de kajuit, kapitein Cook en getuige gelastende hem te volgen. De gevangene overhandigde aan getuige een papier hetwelk getuige vermeent het manifest van de lading te zyn geweest. Het bevatte de voorwerpen der lading met derzelver pryzen. Er was ook een Register of Zeebrief hy. Talleur was een der eigenaars en de getuige vermeent Cartwright ook. Het was een Britsch vaartuig. Het was uitgeklaard naar Monte Video of zoodanige andere plaats als eene goede markt voor zyne lading mogt opleveren. De getuige schatte de lading op 26 of 27,000 pattienjes. De Heer Talleur overhandigde aan getuige den volgenden dag eene opgave, waaruit bleek dat de lading £8,000 bedroeg. De gevangene zeide aan kapiten Cook "ik denk dat gy een zeer goede prys zyt." Kapitein Cook glimlachte en antwoordde "ongetwyfeld ben ik een goede prys indien het U geoorloofd is my te nemen." De gevangene hernam dat zyne instructien hem het regt geven het vaartuig te nemen. Getuige heeft alle de scheepspapieren van de *Carraboo* in handen gehad; zy waren allen Engelsche papieren, met uitzondering van eenige Braziliaansche certificaten. De gevangene zeide met eene zachte stem dat hy de *Carraboo* zoude nemen. Getuige werd door gevangene gelast een prysmeester en matroozen uittekiezen om op de *Carraboo* gezet te worden. Getuige verzocht toen den gevangene te spreken en zy gingen hierop beide in de kajuit. De gevangene zeide daarop terstond "wel wat zullen wy doen: zullen wy hem nemen?" Getuige antwoordde 'Myn Heer! het is een Engelsch vaartuig." De gevangene hernam "dat is niets het is immers naar Brazilie bestemd." De getuige voerde hiertegen aan dat daar de gevangene hem raadpleegde hy zyne toestemming tot het nemen niet konde geven, en hierop hernam de gevangene op eenen driftigen toon "God verd.... dat is altyd uwe manier——wanneer wy de kans in handen hebben om eenen ryken buit te maken, dan zegt gy nooit ja, maar altyd neen." De getuige antwoordde hierop "daar gy de kapitein zyt, kunt gy handelen zoo als het U goeddunkt,"—gy kunt haar afzenden (menende getuige daarby naar St. Eustatius, alwaar de getuige vernomen had dat alle pryzen opgebragt worden.) De gevangene vroeg toen aan den Heer Taylor die tegenwoordig was, "wat is uw gevoelen?" De Heer Taylor hernam "ik geef hetzelfde antwoord." De gevangene gaf toen last dat er een prys equipage aan boord van de *Carraboo* zoude gezonden worden en gelastte den getuige een brief aan den Heer Stiles te schryven. De getuige bragt den gevangene onder het oog dat in stede van de *Carraboo* te nemen hy haar eerder had behooren te beschermen, aangezien zy bestemd was naar die stad van waar de gevangene zyne Commissie had. De getuige ging vooraan en hoorde veel gemompel onder eenige der manschappen. Het scheepsvolk van de *Carraboo* met de kapitein en passagiess waren toen aan boord van de *Las Damas Argentinas*. Het scheepsvolk werd toen gevangen gehouden met eene schildwacht over hen. Zes matroozen en twee officieren werden op de *Carraboo* gezet met last zich naar St. Eustatius te begeven, met medeneming van een' brief voor den Heer Stiles, waarin gemeld werd dat de *Carraboo* een Braziliaansch vaartuig was van Para naar Lissabon bestemd en dat het de begeerte van den gevangene was dat een gedeelte der lading zoude worden overgescheept aan Cabot & Co. te St. Thomas. De *Carraboo* is op een' Zondag genomen. Op den daaropvolgenden Dingsdag werden de passagiers, kapitein en het scheepsvolk in eene boot gezet om zich naar Lancelot, een der Kanarische eilanden, te begeven. Het vaartuig was toen 2 mylen van de wal af. Het water was zoo glad dat de schoener slechts weinige beweging maakte. De wind was hevig van de landzyde, maar niet zoo dat het groote ongerustheid konde bare. Het is wel mogelyk maar toch zeer onwaarschynlyk dat de personen in de boot vergaan zyn. Getuige verklaart echter dat hy niet gaarne in de boot zoude geweest zyn. Er waren in dezelve 17 of 18 personen. Zy vertrokken in den nacht. Toen getuige hen voor het laatst zag, waren zy op den afstand van ongeveer een kwart myl. Zy riepen uit de boot toe dat dezelve lek was. De Heeren Talleur en Piersan waren de eenige passagiers van de *Carraboo*. Er was eenig gemaakt zilver in de *Carraboo*, hetwelk aan den getuige vertoond zynde, terstond door hem herkend werd. Dit gemaakt zilver had het merk P. De gevangene nam het voor zich. Andere artikelen van de *Carraboo* overgebragt, werden opgeveild. De gevangene kocht het overige zilverwerk. Iedere koop werd door getuige in een daartoe bestemd boek ten laste der koopers opgeteekend.

Na het afloopen der pleydoyen zoo wel aan de zyde der kroon als ten gunste van den gevangene, verwyderden zich de Jurées, keerden na eenige minuten terug met de uitspraak dat de gevangene schuldig was aan de hem te last gelegde misdaad.

De gevangene werd hierop weder naar de gevangenis terug gevoerd en den volgenden voormiddag weder binnengelaten om het vonnis aantehooren. Hy deed eene lange aanspraak aan het hof ter verschoning zyner misdaad. Het vonnis des DOODS werd uitgesproken en de uitvoering van hetzelve bepaald op Zaturdag.

Op dienzelfden dag (Dingsdag den 23,) werden de overige beschuldigden voor het hof aangeklaagd en teregt gesteld; als ook *José Martins* en *Manuel Gonzales*, mede in de zaak betrokken. De getuigenis was met weinige uitzondering, eene herhaling van die van den vorigen dag. De Jurés verwyderden zich, even als in de vorige zaak, slechts gedurende eenige minuten en kwamen toen terug met eene gelyke uitspraak tegen alle de aangeklaagden, behalven *Honorio José*, die ten werd vollen vrygesproken, aangezien het ten genoegen regtens was bewezen geworden dat hy, zyns ondanks en gedwongen, aan boord van de *Las Damas Argentinas* had moeten dienen.—*Pepé Gonzales* werd, uithoofde zyner jonge jaren ten sterksten der genade van het hof aanbevolen. Het vonnis des DOODS werd toen door het hof tegen deze misdadigers uitgesproken en de strafoefening bepaald voor de tien eerstgemelde op Zaturdag tusschen 10 en 4 ure; en voor de overige 10 op Maandag tusschen gemelde uren.

Op Woensdag den 24sten werden de volgende personen wegens dezelfde misdaad voor het hof gebragt en teregt gesteld:

Alfred Cooper,
William Ogle,
Peter White,
Neil M' Neil,
Daniel Holland,
Thomas Hennesy,
William Phillips,
William Hanton,
Joseph Fleming.

Ofschoon uit de getuigenissen met betrekking tot deze gevangenen eenige verzachtende omstandigheden konden worden afgeleid, werd echter de daadzaak dat zy medepligtig waren aan dezelfde misdaad, door de in de voorgaande regtsgedingen afgelegde getuigenissen klaar en duidelyk bewezen. De Jurés verklaarden na eene afwezigheid van eenige minuten de gevangenen schuldig; *William Ogle* werd echter uit hoofde zyner jeugd, der genade van het hof aanbevolen. Het vonnis des DOODS werd uitgesproken en de strafoefening bepaald op Dingsdag den 30 dezer.

EENE PREMIE van DERTIG GULDEN wordt door den ondergeteekende uitgeloofd aan de genen, die zynen Slaaf, een Tuin Neger genaamd PEDRO DINA mogte opbrengen. Gemelde Slaaf is sedert de maand February dezes jaars voortvlugtig geweest, en zoo men van ter zyde verhaalt, houdt hy zich op by zyne moeder op de Plantagie Flip, in de West Divisie.— Tevens waarschuuwt de ondergeteekende de genen die gemelde Neger mogten ophouden of huisvesten voor de gevolgen daarvan, aangezien hy tegen de zoodanigen geregtelyk zal handelen.

M. CAMBIASO.

Den 13den Nov. 1828.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende JOSEPH THOMPSON, die sedert vele jaren met geluk de *CommercialHotel* in deze kolonie gehouden en de aanmoeding van talryke en aanzienlyke begunstigers verdiend heeft, neemt de vryheid zyne Vrienden en het Publiek bekend te maken dat hy verhuist is in het schoone en gemakvolle huis vóór de Waag Poort, onlangs bewoond door den Heer James Russel, houder van het *Nassau's Koffy Huis*, waar zyn Hotel op denzelfden voet zal voortgezet worden, onder den naam van *Commercial Hotel* en *Nassau's Koffy Huis.*

Na zyne opregte dank aan de edelmoedige begunstigers voor de steeds aan hem verleende aanmoediging betuigd te hebben, neemt hy op nieuw de vryheid, te verzekeren dat hy zyne uiterste pogingen zal aanwenden om de voortduring van hunne gunst te verdienen; en dat men in zyn Hotel, hetwelk in den besten smaak ingerigt is, bediend zal worden met de beste drank en eetwaren, welke dit eiland kan aanschaffen.

Den 14den Nov. 1828.

ADVERTISEMENT.

THE undersigned JOSEPH THOMPSON, who for many years has kept the *Commercial Hotel* in this Colony with success, and merited the patronage of a numerous and respectable custom, begs leave to inform his Friends and the Public, that he has removed to that beautiful and commodious house in front of the Fort gate, lately occupied by Mr. James Russel, keeper of the *Nassau Coffee House*, where his Hotel, will as usual, be continued under the Name of both *Commercial Hotel* and *Nassau Coffee House.*

After sincerely thanking a generous community for the patronage with which they have honored him until now, he begs leave anew to assure, that the utmost of his exertions will be used to merit a continuance of their favor, and that in his new Establishment, fitted out in the best of style, boarders and customers will be served in Liquors as well as in Eatables, of the best and most Exquisite the island can afford.

November 14, 1828.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—NOVEMBER.

8.	faluche Union Filantropica, Montero,	P. Cabello
10.	golet Gran Maria, Conan,	St. Eustatius
11.	—— Activa, Wilson,	Porto Rico
	bark La Fortuna, Barbier,	dito

UITGEKLAARD—NOVEMBER.

8.	golet Maria Cathalina, Conquet,
	—— La Jose a, Rusman,
10.	—— Anna, Sapia,
	faluche Union Filantropiea, Montero,
11.	golet Leo, Dinzey,
12.	—— Comeet, Concich,
	bark Dandy, La Roche,
13.	golet Camilla, Biñone,

☞ Wy hebben gisteren middag van den Hoog Edelen Gestrengen Heer Directeur dezer kolonie, eene missive en een extract uit het Journaal van den Heer Oud Gouverneur van Spengler, ter plaatsing in ons Weekblad ontvangen, doch uit gebrek aan plaats en tyd, zullen dezelven als mede nog twee verklaringen uit de *St. Christopher Advertiser*, betrekkelyk het gebeurde met de Engelsche Brik *Carraboo* en de roover schoener *Las Damas Argentinas*, in de toekomende week geplaatst worden.

Maandag den 10den dezer is van wege de Policie alhier, het scheepsvolk van de gewapende brik *Bolivar*, voormaals *La Presidenta*, onder Buenos Ayreaansche vlag, in hechtenis genomen. Op Woensdag zyn de matroozen vry gelaten; doch de tegenwoordige Kapitein *John Ure*, en de gewezene Kapitein *Beasly*, benevens drie anderen, welke wy vernemen Officieren van de kaper te zyn, zyn gesloten gebleven; en zoo men verhaalt worden er Criminele proceduren tegen deze personen gevoerd, wegens ongeoorloofde handelingen op de openbare zee.

Hoewel het nog niet bekend is, welke eilanden van den Levant tot Griekenland zullen behooren, hetwelk door het Kongres van Corfu bepaald moet worden, zoo schÿnen de verbondene mogendheden toch reeds besloten te hebben, dat het schoone eiland Candia, het oudtÿds zoo gelukkige Creta, bekend door zÿne honderd steden en door Minos wÿze wetten, tot den Griekschen staat zal behooren, wÿl de Engelschen en Grieken de havens dezes eilands geblokkeerd houden.

Sedert eenigen tÿd zÿn de bergbewoners van dat eiland, de vrÿheid minnende Spactioten, weer in opstand. De Pacha was met 5,000 man tegen hen opgetrokken, doch had in de valleÿen zoo veel verliezen geleden, dat hÿ slechts met 800 man te Rethimo was terug gekeerd. Eene Turksche korvet, welk met 400 gekwetsten uit die haven zeilde, werd door een Engelsch fregat genoodzaakt terug te keeren. Welligt zal de Fransche magt in Griekenland aangeland zÿnde, wel eene afdeeling naar Candia afzenden, om de opstandelingen van dat eiland te hulp te komen.

Men berekent in Frankrÿk dat als de wind gunstig is de expeditie omstreeks het laatst van Augustus in Griekenland zal aankomen, en dat men den 14den September tÿding van hare aankomst zal hebben. Hare eerste verrichting zal wezen Ibrahim Pacha te noodzaken Morea te ontruimen. Daarna zal zekerlÿk de President alle weerbare manschappen oproepen, welke magt dan door behulp der Franschen zal georganiseerd en in de krÿgskunde geoefend worden. Het vereenigde Fransche en Grieksche leger zal dan ageren tegen de versterkte plaatsen op de vaste kust en de eilanden, zoo ver als door het Kongres van Corfu zal bepaald worden.

Het schÿnt dat de President dit Kongres zoo belangrÿk oordeelt, dat hÿ in persoon de belangens van Griekenland aldaar zal waarnemen, wÿl hÿ eene regerings kommissie heeft benoemd, bestaande uit drie leden, welke in zÿne afwezigheid zullen fungeren.

De oneenigheden tusschen de Grieken kunnen nu niet ligt herhaald worden.— Thans heeft een man van een allerdiepst staatkundig doorzigt het roer des staats in handen en die tevens een forsch gespierde arm heeft om de vorige onrustige hoofden in bedwang te houden. De oude onrustige Colocotroni, die immer de vorige besturen overhoop geworpen heeft, beproefde onlangs om eene zamenzwering tegen den President te beramen; deze had hem reeds in het oog, ontdekte weldra zÿn oogmerk, liet hem met een 25 zÿner mede complices oppakken en aan boord van een Engelsch oorlogschip brengen.

De oorlog tusschen twee mogendheden is doorgaans voordeelig voor de neutrale naburen, zoo koopen thans de Turken en Russen om strÿd koorn, vee en andere benoodigdheden in de Oostenrÿksche staten die aan Turkÿe grenzen.

De Engelsche kouranten geven bÿ voortduring hare vrees te kennen, dat Rusland het voornemen heeft zich ten koste van Turkÿe te vergrooten. Deze dagbladen willen dat de overige mogendheden slechts zullen toelaten dat Rusland de Porte noodzaakt de vrÿe vaart op de Zwarte Zee voor alle bevriende vaartuigen te bedingen.— Thans moeten sommige vlaggen, bvb. de Zweedsche een piaster per ton betalen bÿ den doorvaart naar de Zwarte Zee, en aan anderen als Amerikanen, Spanjaarden en Italianen, is deze doorvaart in het geheel niet geoorloofd. Ingeval van eene geheele vrÿe doorvaart, zou Rusland als waarborg eischen, dat de kasteelen aan den Hellespont in de straat van de Zwarte Zee, moesten geslecht worden.

Volgens de Duitsche kouranten zouden het grootste gedeelte der inwoners van Bulgaryen, het hoofdtoneel des oorlogs, tot de Grieksche kerk behooren; zoo deze bewering juist is, zal dit aan de Russen zeer voordeelig zÿn.

De toestand der Christenen in Turkÿe, wordt dagelÿks neteliger. De Sultan ten einde de oorlogs onkosten goed te maken, heeft eerst de belastingen der Grieken en Armeniers verdubbeld, daarna verdriedubbeld en eindelÿk gekadrupleerd.

De Russen hebben in de Prinsdommen, zoo wel als in de zuidelÿke provintien van Rusland vele duizende boeren in requisitie genomen, welke over de Donau gevoerd worden, om te arbeiden aan de belegerings werken der vestingen.

Hussein Pacha, die het Turksche leger te Chioumla kommandeert, heeft eene publicatie aan het leger doen bekend maken, waarin gemeld wordt, dat elk, het zÿ officier of gemeen soldaat, die slechts eenige lafhartigheid betoont of spreekt van vlugten of zich overtegeven, terstond het hoofd aan de voeten zal gelegd worden. Het is bekend dat de Turken niet met hunne woorden spelen, en dat zulks geene ÿdele dreigementen zÿn. Men zal dus zich wel wachten om vooraf te zeggen, dat men voornemens is te vlugten. Toen de Kapitein Pacha in 1827 met zÿne vloot uitzeilde, na dat zÿn schip aan de werf eenige reparatie had ondergaan, viel onder het uitzeilen een raa naar beneden, misschien wel uit onhandigheid van het scheepsvolk. De Kapitein Pacha liet echter terstond den scheepstimmerman, die het overzigt bÿ het repareren van het vaartuig had, het hoofd voor de voeten leggen.

De koning van Spanje is in zÿne hoofdstad terug gekeerd, na een jaar afwezigheid. In alle steden, waar de koning zÿn verblÿf had gehouden, heeft het bestuur zich genoodzaakt gevonden geforceerde geldleningen te doen ten einde den koninglÿken hofstoet te onthalen. Hierdoor zÿn de weinige overgebleven kontanten uitgeput en de inwoners dier steden in diepe armoede gestort.

Sedert de koning in Madrid terug is, hebben verscheidene emigranten uit Columbia en Mexiko gehoor bÿ Z. M. gehad, en hebben hem met levendige kleuren afgeschilderd den ongunstigen en verwarden toestand dier landen; en verders hoe zeer de inwoners aldaar naar Z. M.'s bestuur terug wenschen. Dit heeft den koning bewogen om alle bezuinigingen welke mogelÿk zÿn, te maken en daarvoor nieuwe expeditien naar de Havana te zenden. De ambtenaren in Spanje zÿn zeer bezuinigd, en er worden bÿna geene pensioenen meer uitbetaald.

Uittreksels uit Londensche nieuwspapieren loopende tot den 20sten Aug.

Konstantinopolen, Julÿ 26.—De Heer Van Zuylen van Nyveldt, Nederlandsche Afgezant, heeft aan het Turksche Ministerie eenen brief van Lord Cowley, Britsche afgezant aan het hof van Oostenrÿk, medegedeeld, waarin de Porte gewaarschuuwd wordt zich niet te verlaten op de ÿdele hoop dat het terug roepen van Sir Edward Codrington voortspruit uit eenige verandering in de staatkunde van het Engelsche gouvernement; dat integendeel zÿne ontbieding veroorzaakt is geworden, wegens zÿn verzuim in het beletten der kommunikatie tusschen de Turksche en Egÿptische vaartuigen, na het gevecht van Navarino; en inzonderheid om dat hÿ zich niet geweldadiglÿk verzet heeft tegen het vertrek van Tahir Pacha.

Deze brief beneemt ganschelÿk de hoop welke de Divan gevoedt heeft ten gevolge der jongstledene veranderingen in het Britsche kabinet; en het is een blÿk dat Engeland thans zich volstrekt houdt aan de bepalingen van het traktaat van den 6den Julÿ, en besloten heeft op alle mogelÿke wÿze de aanneming derzelven te bespoeden, hoe zwaar zulks ook op de Porte moge drukken.

De koning der Nederlanden heeft onlangs een algemeen Entrepôt te Brugge opgerigt, op denzelfden voet als dat te Amsterdam. Deze tÿding is te Brugge ontvangen geworden met het luiden der klokken en andere teekens van vreugde.

'sGravenhage, Aug. 26.—De aankomst van twee schepen uit Java, geeft ons berigten tot den 15den April, welke niet zeer belangrÿk zÿn en behelzen slechts de bÿzonderheden van ligte gevechten met de Insurgenten, die eene laatste poging gedaan hebben om binnen Kadoe te dringen.

Men meldt tevens dat Luitenant Generaal Van Geen het bevel van het leger nedergelegd heeft, om naar Europa terug te keeren.

On Monday the 10th inst. the crew of the armed brig *Bolivar*, formerly *La Presidenta*, under Buenos Ayrean Colours, were taken into custody by the Police of this Island; but released on Wednesday. The present Captain *John Ure*, and the former Capt. *Beasly*, together with three other persons, who we understand are Officers on board, are retained; and as report says, in order to be tried for unlawful proceedings on the high sea.

FROM ENGLISH PAPERS.

London, Aug. 19.

DUTCH PAPERS.

The Hague, Aug. 14.

A Royal resolution of the 8th of this month approves of the ordinance of the Commissioners-General for the West India possessions, dated the 28th of March (this year), declaring the harbour of St. Eustatia to be a free port.

By the ship Dorothea, captain Van der Haeve, accounts have been received from Batavia to the 15th of March last. They furnish but few particulars respecting the war. The troubles in the eastern part of Java are stated to have been appeased in consequence of the last defeat which the rebel chief of Sosio de Logo has sustained by the brave conduct of Badjakwessic Sommogong Djocgo Negoro, and tranquillity was fully restored in Rembang.

Petersburgh, Aug. 4.

The *Journal of St. Petersburgh* contains no news of the military operations except the bulletin of the army of the Caucarus with the taking of Kars. The Emperor has granted various marks of honour to the troops who have taken part in the late engagements; also the order of St. Alexander Newsky to Sir J. Wylie, and to Lieutenant General Sipiaguine, Military Governor of Teflis, for the good order he has introduced in the various branches of the administration.

CONSTANTINOPLE.

(From the *Messager des Chambres.*)

A letter inserted in the *Courier of Smyrna*, and copied into the *Augsburg Gazette*, states "that the Sultan is preparing to oppose Russia with all the means in his power, and that he is making for that purpose great and energetic efforts." The two letters are, to be sure, written at a month's interval, the one inserted in the *Courier of Smyrna* being dated the 11th of June, and the other, from which we have given the extract, bearing the date of the 11th of July.

From this last letter the following are extracts of every thing which has not already been made public:—

The Grand Visir still delays his departure for Adrianople, although its urgency appears to be demonstrated, since it cannot be concealed that the Russians are at the gates of Shumla. This chief personage in the empire fears the intrigues of his successor, during his absence from the capital, who will, as soon as he departs, occupy his place in quality of Kaimakan.

The news from the provinces is not more satisfactory. The Pachas are not able to furnish their contingents of levies of men complete, so much to the desertions of great bodies of men increase. The Pacha of Salonica, who made sure of being able to collect 30,000 soldiers, has with great difficulty exists in every other quarter.

Shumla is, without contradiction, the most important point. It is in that place, the key of the Balkan, and the vestibule, if we may call it so, of Constantinople, that the principal means of resistance ought to be concentrated. It is against the walls of that place, already so well defended by nature, that the attempts of Russian armies, in all the preceding wars, have failed.—The Grand Seignor has sent there Hussein Pacha, who is, of all our warriors, the most distinguished for military talents, and for a firmness which is indeed carried to excess, and whose name alone has ever been the presage of victory.

But the extermination of the Janissaries, in which he took the greatest share, the European innovations in the exercises and manœuvres of the troops, which became so odious to all who pretended to the character of true and pure Mussulmans, have excited against Hussein Pacha more ardent and implacable enemies, than his distinguished renown has procured him partisans. These enemies pursued him to the camp at Shumla, where they hoped to see him fall, and be, in fact, departed thither with very dismal forebodings. He was unwilling to take the chief command; he resisted the orders of his master to undertake this charge longer than prudence sanctioned, under a government which, by a single gesture, effaces from the book of life that subject who merely seems to hesitate at obeying implicity its orders.

Hussein Pacha, at the camp of Shumla, is sensible of the existence of all those shoals which enmity spreads around him, and those storms which revenge collects about his head. Famine, a failure of stores, and even of provisions, raise up a crowd of malcontents daily against him. The soldiers mutiny and desert by companies of two or three hundred at a time. Some of the commanding officers under him refuse obedience to his orders. In conformity to the instructions of the Grand Seignor, and perhaps impelled by a natural inflexibility of character, which did not permit him to dally with any thing, he caused the two Pachas, who surrended the first fortresses on the Danube of which the Russians obtained possession, to be decapitated as soon as they arrived in his camp, on the ground of the capitulations they had agreed to.—This instance of rigour confirmed the alienation of the commanders and officers who were already prejudiced against him.

Rebellion germinates at Shumla, say the best-informed persons, but they insinuate it only with great reserve, in confidential conversation. Perhaps the insurrection is in obeyance till the Russian legions are in front of the troops, in whom they hope to find auxillaries. These germs are spreading far beyond the camp of Hussein Pacha; the ramifications extend as far as the pachalik of Erzeroum, where exile has collected the relics of the Janissaries massacreed by the councils of Hussein.

There are reports of revolt and revenge in Bosnia, and in several other quarters: and it may be expected everywhere. Hussein Pacha is continually despatching Tatars from Servia to the Grand Seignor and to the Divan, but nothing whatsoever transpires as to the nature of the communications of which they are the bearers. The Tatars themselves, like all the couriers of the army of the Danube, do not enter Constantinople.

In conclusion, the mass of the people remain perfectly tranquil; they appear to be unaware that they are at a great crisis which places the existence of the empire in jeopardy. Judging it indispensable to the equilibrium of Europe, there is no person who is not convinced that from this crisis Russia will acquire fresh guarantees; and among the Mussulmans their religious creed teaches them that the empire is imperishable.

August 26.

GERMAN PAPERS.

CONSTANTINOPLE, July 25.

According to the accounts published by the Government, of various actions near Shumla and Varna, there was a serious engagement on the 20th, near the latter town, the result of which is stated to have been that the Russians were forced to retreat towards Bazardjik, with the loss of 5,000 men. The Capitan Pacha, who had arrived just in time in that town, which was not at all fortified, and immediately took some measures for its defence, is said not only to have defeated the plan of the Russians, who had attempted on the 20th to take Varna by a *coup de main*, with an army of 20,000 men, seconded by four men of war, but, after 12 hours' fighting, to have been able on his side to act on the offensive. Before Shumla nothing of importance is said to have happened up to the 17th, on which day there were some unimportant skirmishes between the advanced posts. The Porte seems, indeed, pleased at these advantages, but not quite free from alarm; at least all its measures indicate that it expects the most dangerous crisis, and that if the Turkish troops have gained nothing since their former acquaintance with the Russians, the latter have, on the contrary, acquired more skill in the art of war. All the officers of every nation, who were in the camp at Shumla, and in the fortresses, have been summoned to the capital to train the new-raised corps. By the express command of the Sultan, the practice of cutting off the ears of the enemy is abolished, and the prisoners are not now sent to the capital, but distributed in the provinces. All the young men in the capital are ordered to hold themselves in readiness to march at a moment's notice. Meantime the Greeks have obtained permission to remain in Constantinople for the present. With respect to the Morea, it is now affirmed that Ibrahim is ordered by the Porte and by his father to defend it. This symptoms of the old mutinous spirit of the Janissaries show themselves in the Turkish army, especially in the camp of Shumla; and that Hussein Pacha finds it difficult to enforce obedience. Thus, after the skirmishing on the 17th, it is said that the commander of a regiment of cavalry, who had not done his duty, and was threatened by Hussein Pacha to beware of the consequences of behaving so another time, fired a pistol at the Seraskier, but missed him; on which Hussein immediately drew his sabre and cut him down. The regiment of cavalry, attempting to revenge the death of its commender, is said to have been cut to pieces by Hussein's command. The Pacha of Issaktchi has been beheaded, and the Pacha of Brailow thrown into prison at Shumla. The destruction of the powder-mill built by Selim III., which is said by some to have been set on fire by lightning, and by others to have been burnt by incendiaries, is a serious loss at this moment. It contained 7,000 kilogrammes of powder. The Sultan has ordered it to be rebuilt in three months, and made M. Simon, the director of it, whose son was killed by the explosion, responsible for the execution of this order. The Grand Vizier, who was indisposed for a few days, is recovered, and has attended a meeting of the Divan. There are reports here that Kars and Erzerum have been taken by the Russian troops.

SWITZERLAND, Aug. 12.

In the sitting of the Diet on the 5th, a note was communicated, which was delivered some weeks ago by the Spanish Minister, protesting against the recognition of the late colonies in South America by the Confederation, and against the nomination of M. Lavater to the office of Swiss consul in Mexico. The Diet was informed, at the same time, that M. Lavater had been formally installed in his office in the city of Mexico.

"PARIS, Aug. 23.

"A letter from Bucharest says, that the Russians have commenced the bombardment of Silistria, and that the fire was so vigorous and well-supported that on the 21st and 22d the cannonade was heard at Bucharest."

"We have just learnt from London that the Brazilian Ministers have freighted five vessels to convey from Spain these unfortunate refugees, among whom are found 50 natives of Brazil."

"BERLIN, Aug. 18.

"Our *State Gazette* contains some new bulletins of the Russian army to the 29th of July inclusive. Two of them relate to the operations for the removal of the Imperial head-quarters from Bazardjik, on the 16th of July to the 20th of that month. Another bulletin of the 27th contains the circumstantial accounts of the events mentioned in the preceding number of the *States Gazette.**—Lastly, a fourth, dated two days later, is of the following tenor:—

"'Camp before Shumla, July 29.

"'Yesterday afternoon, at five o'clock, two brigades of the 3d corps of the army before Shumla, under the command of Rudzewiez, marched to the right wing, in order to occupy the thickly wooded eminences which are situated on the road to Silistria. This movement was successfully effected under the protection of the 3d brigade of horse artillery, supported by the division of light cavalry. A brigade of infantry formed the reserve. During the movement, a mass of the enemy's cavalry, supported by the redoubts erected before Shumla and by four pieces of flying artillery, which were directed against us, endeavoured to dislodge us from our advantageous position. Scarcely, however, had the enemy's artillery appeared, when it was dismounted. The Turkish cavalry surrounded the extremity of our right wing, and briskly charged the squres of the 15th and 16th Regiment of Chasseurs, which formed there; and on the other side made an attempt to get possession of our artillery. But all their endeavours were fruitless. By a well supported fire of howitzers and musketry the enemy was repulsed at all points, with the loss of 400 killed: we had 30 killed and 50 wounded. On this occasion the Emperor presented a sword ornamented with diamonds to Adjudant-General Kiscelew, and the riband of the Order of St. Anne to General Berg. To-day we have fortified the heights which we took possession of yesterday, in spite of the fire of the enemy's redoubts and intreuchments, and the repeated attacks of his sharpshooters. General Girow, who with a division of Cossacks had taken the road to Kuszerew, has arrived at Rasgrod. He has taken a hundred prisoners, and rescued a thousand families of Bulgarien Christians from the persecution of the Turks. His Majesty rewarded him with the Order of St. Anne of the first class. General Rudiger, at the head of a division of infantry, cavalry, and artillery, has taken the road to Este-Stamboul, and Colonel Leprandi has marched towards Dziuma.

"'Admiral Greig, with the whole fleet under his command, has arrived at Kavarna, whence he will proceed to Varna to assist in the siege of that fortress.

"'Silistria is invested; and the reserved battalions of the military colonies have already entered Moldavia and Walachia.'"

* This is the bulletin given in the Brussels papers.